Изјава предсједника владе једне сусједне земље, а истовјетне изјаве се често појављују у медијима, како је Дејтон најважнији јер је донио мир уБиХ, је крајње мали дио истине, уствари, једна велика обмана. Запад, који је иницирао рат на овим просторима из геостратешких разлога, морао је и да га заврши у свом неоколонијалном маниру. Након што такав рат исцрпи неку земљу, онда нужно мора доћи „обнова“ како би се рециклирао капитал Запада ставила у положај колоније: економски, политички и културно. Тако је Запад, након завршетка тог рата имао у БиХ око сто хиљада људи (војника, администрације, полиције, итд.), што је у том часу знатно смањило незапосленост актуалних господара свијета.

Рециклирање западног капитала је извршено преко разних програма „помоћи“ гдје су се ангажирале искључиво западне фирме које су покупиле одобрена финанцијска средства за „помоћ“. Треба напоменути, да је 1996., била и изборна година у САД, па је било корисно да се Клинтон појави као миротворац пред својим јавним мнијењем. Све у свему, овакви аранжирани мали прљави ратови који се „мјером пале и мјером гасе“, имају и те какву економску функцију за одржање капитализма.

Оно, међутим, зашто јр Дејтон истински важан, то је, што је српском народу у БиХ дао практично његову државу. То је највећа драгоцјеност коју Срби, сви заједно, имају, и која се не смије ни на који начин отуђити. Надајмо се, да ће то српске политичке елите, посебно оне у БиХ, крајње озбиљно схватити и да ће наћи начина да се око те хисторијски важне драгоцјености окупе и сложно стану у њену одбрану.

(НСПМ)